

Évközi 12. vasárnap

Mt 10,26–33

„Ne féljetek!”

Mindenki fél az üldözéstől és az üldözőktől. Jézus számos esetben foglalkozik az üldözéssel, különböző szempontból. Boldognak nevezi azokat, akiket miatta üldöznek (5,11). Tanítványait arra figyelmeztette, hogy az üldözés a próféták sorsa (5,12), és arra kérte őket, hogy imádkozzanak az üldözőikért (5,44). Természetesen ez az Isten tanítása miatti üldözésre vonatkozik. Sőt Jézus szerint rengeteg dolgot kap – testvért, nővért is – a keresztény ember az üldözések közepette is (Mk 10,30). János evangéliumából világos, hogy az üldözés éppen úgy hozzátartozik a tanítvány életéhez, mint ahogyan Jézus életéhez hozzátartozott (Jn 15,20).

Az üldözők Jézus elképzelése szerint kétfélék: az egyik csoportba tartoznak azok, akik megölik a testet, a másik csoportba pedig a veszélyesebbek, akik a lelket is és a testet is el tudják pusztítani (Mt 10,28). Ezért azt tanácsolja, hogy a keresztény hitet félelem nélkül éljék meg, mert úgysem lehet elrejtteni a keresztény üzenetet és annak hirdetőjét. Jézus szótárában az örök élet értékesebb, mint az e világi élet, és egyes helyzetben jobb azt elveszteni, mint megőrizni.

Felhívja a figyelmet arra is, hogy Isten mindig tevékenykedik, minden emberre gondja van. Az üldözők pedig éppen üldözőik kegyetlensége miatt gondolják Istenről, hogy megfélemedezett róluk. Az üldözött keresztény ember sorsa is Isten kezében van, mint a verebeké. Ez a megjegyzés a jövődö rettenhetetlen bátorságra vértanúkat készíti fel, mert Isten ezzel a vértanúsággal is tervez valamit. A hitvallás vagy hittagadás kérdése az egyik legfontosabb lépés az emberi személy fejlődése szempontjából, éppen úgy, mint a jövődö üdvössége szempontjából. Az evangélista talán már itt is rejte utal Péter tagadására (Mt 26,74).

A hit és a meggyőződés értéke abból ered, hogy milyen bátran vallják meg azok, akik hisznek benne. A kiszolgáltatottság sok esetben minden félelem szülőanyja. Victor Hugo szerint akit megfélemlítenek, keveset beszél, mintha a rémület rászólna: csitt! Ezt az állapotot akarják elkerülni Jézus és hitvalló tanítványai. Már Kossuth Lajos is megmondta, hogy a félelem, rossz tanácsadó. Rooseveltt, az USA egykori elnöke kijelentette: „...az egyetlen dolog, amitől félnünk

kell, az a félelem.” A történelemből látjuk, hogyan irányítják félelemmel a kisembereket. Sőt a mi életünkben is mindennapos a félelem. A modern diktatúrák kifinomult eszközöket használnak a félelem felkeltésére és ébrentartására, csak azért, hogy sakkba tarthassák az embereket. A bűnözők társadalma sok esetben a bűnei fedezésére kényszeríti a megfélemlített ártatlan kisembereket. A modern polgári társadalom az egészség túlértékelésével és a betegségtől való rettegéssel piacot teremtett a hatékony és kevésbé hatékony gyógyszererek számára.

Jézus nem fanatizálni akarja a tömegeket, hanem a félelem ellen-szerével felkínálja nekik az evangéliumban, az isteni gondviselésben való hitet. Itt nem tanításról van szó csupán, hanem a tanítás hatásáról azokban, akik befogadták. Arról a hitről van szó, amelyet a zsol-táros is megfogalmazott: „Ha sötét völgyben járok is,/nem félek a bajtól, hisz te velem vagy” (23,4). Amikor hitetlenséggel vagy a rafinált módon felkeltett félelemmel megfosztjuk magunkat a gondoskodó Isten jelenlétének érzésétől, hihetetlen merényletet követünk el magunk ellen. Az, aki egész életében nem foglalkozott az Istennel, és saját életét Isten nélkül építette, az a félelem és a pánik óráiban nem biztos, hogy képes lesz hinni abban, hogy Isten vele van. A szívbeli hit biztonságot ad, a halott hit vagy a hitetlenség a félelem bugyrai-val ismertet meg bennünket, akár most, de halálunk óráján biztosan.

A félelem nélküliek imája

Mindannyiunkban él félelem.

A kisgyermek is sír az éjszaka közepén, ha felébred, és a sötétben nem lát semmit maga körül. Félt, mert egyedül van, elveszett, kiszolgáltatott. Ösztönösen egy nevet kiált, akinek jelenlétében megnyugvást lel.

A félelem a reménytelenségből fakad.

Sötét és kilátástalan annak a félelme, aki nem Istennél remél oltalmat.

Istenem, értük imádkozom most!

Add, hogy egyszer egy kétségbeesett pillanatukban rád ébredjenek.

Hiszen senki sincs egyedül. Időnként talán nehezen veszik észre jelenléted, de szeretném, ha megéreznék, hogy élsz.

Hogy a léted szeretet és gondoskodás.

Bárcsak tudnák, hogy mennyire vágysz a bizalmukra.

Köszönöm, hogy én hittel fordulok hozzád kéréseimben.

*Kérlek, tekints mindazokra, akik félnek, mert még nem találtak rád.
Amen.*